

DANMARK

OPHOLDS- OG
ARBEJDSSTILLADELSE

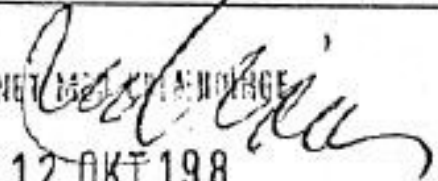
Nr. C
Lfd. nr.

Efternavn/Last name ARGUIMBAU
Fornavn/First name(s) Damián
Personnummer/Civil registration number 30 03 65 -
Fødested/Place of birth Spa
Nationalitet/Nationality Spansk
Gyldigt til/Valid until

FORDANSKRET

OKT 198

TILSYNET

 KJ 12. OKT 198

**- digte om
identitetsforvirring**

Forlaget Dyssen

© Damián Arguimbau 2017 & Forlaget Dyssen
ISBN: 978-87-990156-7-2
EAN 9788799015672

damian@arguimbau.com

Note:

Digtsamlingen er skrevet i årene 1982-1984, da jeg var 17-19 år gammel. Det er ikke alle digtene, jeg er lige glad for i dag, men at tage nogen ud og skrive dem om ville samtidigt fjerne noget af den autenticitet, der ligger i digtsamlingen.

Årsagen til at udgive dem nu, så mange år efter at de blev skrevet, er den aktuelle debat om integration, som smerter mig - også efter, at jeg har fået dansk pas.

Måske kan digtene være med til fremme forståelsen for den indre konflikt mellem det danske og det udenlandske, som jeg er sikker på, at unge tilflyttere kæmper med, uanset om de er af vestlig eller ikke-vestlig herkomst.

Digtet *Svigtet og svigter* har tidligere været bragt i Politikens læerspalter den 21-9-1983

TAK TIL

Rikke, Charlotte, Ruth og Mogens,
uden hvis hjælp og støtte denne bog aldrig
var blevet en realitet.

Indholdsfortegnelse

1	5	<i>BARE ET HJUL I DET STORE MASKINERI</i>	47
		<i>SVIGTET OG SVIGTER</i>	48
	6	<i>SJÆLESPILLET</i>	49
<i>MANDEN MED ØKSEN</i>	9	<i>HVIS IKKE SIG SELV</i>	50
<i>GENKENDELSENS GLÆDE</i>		<i>INTERNATIONAL</i>	51
<i>DET AT FLYTTE ELLER DRØMME I DEN</i>	10		
<i>OVERBEFOLKEDE BIL</i>	11	5	52
<i>TVIVL</i>	12	<i>TILLADELSE</i>	53
<i>ANKOMST</i>	13	<i>PASSIVITET</i>	55
<i>I IRMA</i>	14	<i>FÆLLESNÆVNER</i>	56
<i>HÆVN</i>	15	<i>NÅR MAN ER UDLÆNDING</i>	57
<i>LOMMEBOGEN</i>	16	<i>HR. OG FRU JENSEN</i>	58
<i>PAKKET IND I CELLOFAN</i>	17	<i>OS OG JER</i>	59
<i>SKOLESTART</i>		<i>OM AT FORTRÆNGE</i>	60
	18	<i>VENNER</i>	63
2	19	<i>UBEVIDST</i>	64
<i>DET VAR DÉR</i>	21	<i>PARANOIA</i>	65
<i>DER ER VISSE TING</i>	22	<i>NOTAT I DAGBOG</i>	66
<i>DØDEN</i>	24	<i>JEG ER</i>	67
<i>DANMARKS SKOVE</i>	25		
<i>DRØM ELLER VIRKELIGHED?</i>	26	6	68
<i>LUFTPISTOLEN</i>	27	<i>SPÅKONEN</i>	69
<i>TÆNK AT DET STADIG GÅR</i>		<i>ET SMIL</i>	71
	28	<i>I TOMRUMMET VED STIERNES BEGYNDELSE</i>	72
3	29	<i>FERIE</i>	75
<i>I BARCELONAS GADER</i>	30	<i>HJEM?</i>	76
<i>BARNETRO</i>	31	<i>VENNER OG VENNER</i>	77
<i>FORKERT</i>	32	<i>DET ER KÆRLIGHEDEN</i>	78
<i>TÅRER</i>	33	<i>DØREN I BURET</i>	79
<i>LYKKE</i>	34	<i>GLAD MEN SKØR</i>	80
<i>FEJL-VURDERING</i>	35	<i>ÆLSKER MED Æ</i>	81
<i>SÅDAN SET</i>	36	<i>UNDSKYLD</i>	82
<i>GODT</i>		<i>SÅ TAG DOG HJEM!</i>	83
	37		
4	38	Epilog	84
<i>SELSKABET</i>	39	<i>300365</i>	85
<i>I BØGERNES VERDEN</i>	40		
<i>FORVANDLET</i>	42	Ultima ratio	86
<i>UDLANDSDANSKERNE</i>	43	<i>SAGSSIDER</i>	87
<i>BLOKERING</i>	44		
<i>FREMMED</i>	45		
<i>IDENTITET</i>	46		
<i>FORÅRSTEGN</i>			

MANDEN MED ØKSEN

Det er mærkeligt at tænke på
 at for bare seks år siden troede jeg
 at der var isbjørne og sne i Danmark hele året
 Det er sjovt at jeg var udlænding
 en seværdighed der blot var til besvær
 én man ønskede ud
 En man ikke kunne tale dansk med

Jeg var lille og med masser af livsmod
 der dog snart forsvandt da der ingen var
 jeg kunne tale med foruden min egen familie
 Efter kort tid blev jeg sluset ind i en klasse med
 lutter danske børn
 hvor forskellen var tydeligere og man virkelig var
 en seværdighed
 som man straks undersøgte for eventuelle lus
 Min brune teint
 markerede forskellen
 forskellen lå i min farve
 Da den forsvandt
 var jeg farlig
 Nu kunne jeg ikke kendes fra de andre
 "de gode"
 "de rigtige"
 Dem der havde ret til at være der hvor de var
 ret til at stå på gaden
 også efter mørkets frembrud
 Lidt efter lidt
 nåede jeg puberteten
 hvor jeg var særdeles ensom
 siden der var en kamp inden i mig
 En mand med en økse
 der truede med at partere mig i to stykker
 hvoraf det ene var dansk og det andet udenlandsk
 De evige spørgsmål
 som skulle besvares
 for at vinde kampen og forblive hel
 dukkede op med ganske korte mellemrum
 Hvem er du?
 Hvilket flag vil du aflægge ed på?
 Det var så svært at bestemme sig
 Det var så svært at vide at
 "du er ikke som de andre"
 især
 når det er dig selv der dømmer om
 at du er så selvutilstrækkelig
 Hvor hører du til?
 spurgte den øksesvingende mand uafbrudt
 Jeg tænkte udenlandsk

men talte kun dansk
Jeg talte et volapyksprog
hvor talen er hurtigere end tanken
hvor det var vigtigere at bevise at man kunne tale dansk
at man turde tale
at man kunne være lisså fræk som de andre
"de gode"
"de rigtige"
Det værste er
at det er dig og ikke dem
du skal overbevise med din tale
Overbevise dig selv om at du er dansk
selv om du ikke er det
selv om du ikke er sikker på
at du ønsker at være det
Denne kamp umuliggør ethvert rimeligt forhold til andre
med mindre disse er

MENNESKER

venner i et fjendtligt land
tolerante og
villige til at hjælpe
med at kæmpe imod den mand der sadistisk
sidder og venter med øksen
parat til brug hvert eneste sekund
parat til at gøre det af med dig
til at ødelægge dig som MENNESKE resten af dit liv

hvis øksen svinges
føler du
at du er uønsket
hele tiden
dine tanker ligger altid hos dit fædreland
det land
som folk så gerne smed dig hjem til
det land
som du blev født i
det land
der har givet dig din identitet
det er så vigtigt med den identitet
selv om man ikke forstår hvorfor
ved man
at det er ens eksistensgrundlag
hvis du ingen identitet har
kan du ikke have et normalt og rationelt forhold til andre
mennesker
for ikke at tale om dig selv
det er så vigtigt med den identitet

Hvis øksen svinges dør du
for så er du ikke et MENNESKE
men et dyr
et dyr der gemmer sig for alle

et dyr der gemmer sig for sig selv
ET DYR
i ordets egentlige forstand

Når man er ene er man svag
når man er fremmed og ene
er man dobbelt så svag

Det man skal forhindre er at øksen beskriver en bue
over mandens hoved
du skal indgå et kompromis

et kompromis
der er lisså svært at opnå
som den ved en overenskomstforhandling
tit udskyder man forhandlingerne
tit udskyder man valget
men manden med øksen venter på et svar
og er allerede ved at tage bødlens sorte hue på
Hele kroppen strejker
Hele tankevirksomheden er lammet
Hele transportområdet er standset
Et øjeblik er alt sort og stille
blodet er frosset fast
ilten bliver ikke transporteret til hjernen via blodlegemer
der er opstået en totalkonflikt
en depression
en krise for hele personen
eksistensen er truet

Det lykkes mod alle forventninger at komme op og stå
en slags våbenstilstand bliver aftalt og underskrevet
den varer så længe bødlen kan vente
den varer lige til du dør

men du lever under en kompromisløsning
og under en sådan
vil der altid være brud på aftaler
og så
vil bødlen atter rejse sig og stille dig
de
velkendte spørgsmål

GENKENDELSENS GLÆDE

Den velkendte duft fra lejligheden
De slidte møbler man møder hver gang man træder ind
Det samme skilt på døren

Ved hvor hver enkelt ting er
Kender alle hjørner og gemmesteder

Her kunne man passende tale om genkendelsens glæde

Dele af steder
som man straks kan sætte i en sammenhæng

Selve gaden som man kender til bevidstløshed

Alt det der pludselig forsvinder når man flytter

De mange man siger farvel til
De tomme løfter om breve/postkort

Nye mennesker og steder man skal vænne sig til
Og de til dig

Væk og sætningen der som en sky hænger i luften:

Håber I får det godt
For vi ses nok aldrig mer'

DET AT FLYTTE
ELLER
DRØMME I DEN OVERBEFOLKEDE BIL

vogne overhaler os
lydene er monotone
kun musikkens sagte baggrundslyd
giver lidt afveksling

synker hen

mens natten falder på
og tusinder af lygter blinker
hvide, gule, grønne, blå, røde, orange
den regelmæssige motorlyd

flygter ind i fantasiens farverige verden

ser en verden dækket med sne
og en dybblå himmel
solen der skinner uden at blænde

mennesker i farverige dragter
altid smilende
altid tid til en lille snak
eller til at give en hjælpende hånd

et paradys uden slange

hører mine forældres snak langt, langt væk

drømmer om i morgen drømmer om et fredens land

tænk at flytte at starte på ny
forsøge at gøre det hele om uoplettet baggrund
uden fejl eller pinlige episoder

at starte forfra
i et paradys

hovedet falder på skrå armene hænger ned
ansigtsmusklerne slapper af
et fredens ansigt
en engels ansigt

er i det bedste sted i hele universet

fantasiens verden

TVIVL

tvivl
midt på motorvejen

kan det blive bedre?

kan vi falde til?

skulle vi være blevet hvor vi var?

spørgsmålstegn i en uendelig mængde

dyr har i milliarder af år
overlevet
ved at tilpasse sig omgivelserne

men omgivelserne dengang
var ikke som nu
omgivelserne i dag er mennesker
de kan føle kærlighed
de kan føle had

men mennesket har også overlevet

det kunne også tilpasse sig

dyrene er godt nok ved at uddø

og ukrudt forgår jo ikke så let

ANKOMST

ser mig omkring
mennesker haster forbi
sneen er grå

de store forventninger
bliver ikke indfriet

en snebold rammer mit ansigt
nogen griner
og løber væk

gråd lister sig forbi øjenkrogene
væder mine kinder
befrier mig for smerten

tager en snebold op
kaster den
rammer mit uskyldige mål
ler
og løber væk

I IRMA

var inde i
Irma for at købe slik
med min lillebror

vi så en mærkelig aflang pakke

vi vendte og drejede den
men forstod ikke hvad den indeholdt

de mange mennesker i køen grinte lidt

det må ha' set skægt ud:

to børn
der for første gang

oplever en pakke kondomer

HÆVN

Den siges at være sød
det er den nu ikke altid
men i mit tilfælde var den:

Tænkte på min forhadte lærer

Mange års underkastelse og ydmygelse
Mange års frustrationer
Mange års ulykkelighed

Det skulle hævnes

Købte en masse slik
og en rød kuglepen

slik til eleverne - kammerater gennem mange år
og en rød kuglepen til HAM

fanden i præstekjole

Ham der altid beklagede sig over mig
Ham der aldrig fik et eneste anerkendende ord over sine læber

Den mest forhadte og frygtede lærer på skolen
og nu var jeg i sikkerhed for HAM

Proppede det i en: kasse
med den røde kuglepen og et brev:

Du (allerede respektløs)
beklagede dig altid over alt det røde blæk du brugte på os
snakkede om alle de penge du brugte på røde kuglepenne
her er et lille bidrag

Sendte det hele afsted
og lettelsen gennemstrømmede min krop

Han er nu fyret
var for voldsom og onskabsfuld

Og nu -
seks år senere kan det stadig fryde mig

Ja,
hævnen kan være meget sød

LOMMEBOGEN

efter et stykke tid
købte jeg en lille lommebog

fandt på et kodesprog

denne lommebog
blev min skriftefader

alt blev nedskrevet
i den hemmelige lommebog
på det hemmelige kodesprog
så ingen andre
kunne læse hvad jeg skrev

aldrig har en lommebog
skabt større glæde
end den jeg fik ud af den

PAKKET IND I CELLOFAN

Man går rundt og skal gemme en masse følelser
Vi skal helst være så diskrete som muligt
og lige så anonyme
og pakke spontaniteten ind i cellofan

Og det er ikke så let
at rende rundt
og prøve på
ikke at være sig selv

SKOLESTART

dagen var grå
tingene udviklede sig
på en underlig måde
jeg blev ført ind i
et klasselokale
og fyrre øjne
fæstnede sig på mig

tale dansk ordentligt
kunne jeg ikke endnu
man var som et pudsigt dyr
man vender sig efter på gaden
og klasse-*"kammeraterne"*
begyndte straks at finde ud af
hvor meget jeg kunne tåle

kun få hjælp mig
gennem de første måneder

men det var også nok

man blev helbredt for
at føle for meget

allierede mig med
en på forhånd
drillet dreng

tålmodighedens
og føjelighedens grænser
blev flyttet længere ud

indtil én dag
hvor ingen kunne klare mere
og man overskred grænserne
og vennen og jeg
forsvarede hinanden
mod krigsliderlige *"kammerater"*

vi vandt
og en slags respekt
og afstandstagen blev stiftet

vi blev venner for livet
og grænserne blev sjældent
forsøgt overskredne
når vi to var sammen

DET VAR DÉR

De første måneder
føltes som tiår
savnede kammeratskabet
og de spanske venner
som jeg stadig skrev til
og modtog breve fra

Her var jeg udenfor
Der var jeg udenfor

Brevene var overfladiske og banale
uden nogen egentligt personlig præg
De havde fundet en erstatning
og jeg var langt væk fra deres virkelighed

Det var umuligt at deltage i de små
men vigtige hemmeligheder
der binder et kammeratskab bedre end noget andet

Det var dér
som jeg stod foran vinduesruden
og kiggede på mit eget spejlbillede

talte med den som var det en anden jeg snakkede til/med
mens trafikken passerede huset
i en uendelig og uudtømmelig strøm

Det var dér
mens jeg atter søgte en løsning

at jeg traf min beslutning:

ikke at være anderledes
at være mere dansk end danskerne
og på den måde undgå at blive frosset ud

Holdt op med at komme idet spansk kulturinstitut
selv da kongen -
Den spanske Kong Juan Carlos I
besøgte Danmark og alle spaniere fik en indbydelse
til at møde/se kongen

Alligevel:
Spørg hvor jeg kommer fra
og Spanien vil blive nævnt
med en vis stolthed

- Selv om min mor en englænder
og den eneste grund til
at jeg er spanier
er at i gamle dage bestemte manden -

og min far -
siden han var spanier -
ville bo i Spanien
det er tragikomisk at skæbnen
kan spille en et sådant puds

DER ER VISSE TING

Der er visse ting man lærer som barn
Ting der bliver indbygget i systemet
Ting man ved ikke kan være anderledes
Ting som alle andre børn tager som en selvfølge
Ting der bliver en vanesag

som fx. det at spise varm mad to gange om dagen
som fx. spisetider
som fx. hvad man spiser og i hvilken rækkefølge
som fx. hvornår dagen begynder - og slutter
som fx. hvad man siger og hvad man ikke siger
som fx. hvordan man opfører sig
osv.

Alt sammen vaner der skal ændres
fordi vanerne er anderledes i Danmark
fordi dagen begynder tidligere
fordi man opfører sig anderledes
fordi man har andre normer og regler

Ting som man begynder at skulle tænke over
Små ting
Et indbygget ur der skal justeres

Det er svært at falde til
men hvor viljen er
er vejen

Nu har jeg to ure
et her
og et i Spanien

Og det volder ingen vanskeligheder at skifte ur
Det er som var man to i en
og bare har en knap som man kan dreje på
for at finde den rigtige kanal

DØDEN

jeg frygter ikke døden
den kan komme når den vil
og da vil jeg være parat
til enten at kæmpe eller opgive

i Spanien
for evigheder siden
døde en lærer på skolen

hans lig blev sminket
og han blev atter klædt i præstekjole

kisten var sortlakeret
og havde en rude
så man kunne se overkroppen

eleverne blev langsomt og stille
ført hen til et værelse

et lyst og bart værelse
kun den sorte kiste
på et bord

vi gik roligt
passede på at vores fodtrin ikke larmede
man kunne have hørt en flue
eller en fjer suse gennem luften
der var en højtidelig stemning
alle så så kede ud af det
lærerne noterede hvem der ikke var stille
eller hvem der ikke ville ind
og vise respekt overfor skolens afdøde lærer

han så så fredfyldt ud
i sin sorte præstekjole
lignede næsten den vi kendte
bortset fra hans blegthed

et smil var malet på hans ansigt
som var han glad for at dø
han var et billede af harmoni og fred
og en indre ro og melankoli
overtog sjælens sorg

da vi kom ud pjattede vi den højtidelige stemning ud
og var forundrede over hans smil

var det sminkøren eller ...

en indre ro

lærerens sjæl var steget til vejrs
blev ført bort af vindens rolige strømme
for at blive lukket ind gennem Himlens Porte

en indre ro

og visheden om at døden var en del af livet
at det var noget smukt og befriende

nej, jeg er ikke bange for døden

DANMARKS SKOVE

Går på skovens grønne græs
hører den almægtige ro
synge fra trætoppene

Hvor jeg boede før
var skoven noget der lå langt væk
græs noget som man ikke måtte træde på
eller lege i

et forbudsland

I Danmark er skovene aldrig langt væk

En tur i en park
lykkelig ensom for en times tid
Hører fugle og legende børn
Al nervøsitet er jaget bort

Et genopladningssted uden bekymringer

Hele kroppen er afslappet
- en utopisk mathed
- bedre findes ikke

En tur mellem århundredgamle træer
der kaster en bevægelig skygge på græsset

Et levende men stille sted

Gid jeg havde en hund
så undskyldningen for at forsvinde
aldrig lå langt væk

Det er en tidsbegrænset hjernevask
der varer så længe du vil have det
og fortæller dig hvad du helst vil høre

Det er som at gå en tur med sig selv under armen

Lyksaligheden er at finde i de danske skove

DRØM ELLER VIRKELIGHED?

midt i parken
stod den enorme statue
en slange af beton
med mosaik-overtræk

vejret var gråt og fugtigt
bevægede hovedet lidt
og anede små bevægelser hos slangen
jeg vidste at den måtte være død
en død, materiel tingest
som jeg ikke burde være bange for

men pludselig var alt livagtigt
skyerne løb hen over himlen
og skabte små illusioner

jeg tog en sten op
og kastede den mod slangen
for at bryde fortryllelsen men ramte ikke
og jeg løb

jeg vidste at den var død
bare en statue
at det hele var en drøm

men alligevel -

LUFTPISTOLEN

barrikaderet bag stole
henslængt i græsset
mens de uskyldige fugle
uvidende flyver hen til fælden

brødet kastet og lagt
med største forsigtighed
deres sidste måltid
skal være deres bedste

pistolen der lades med de
dødsensfarlige blyklumper
den uforlignelige og søde magt
man pludselig besidder

man kan vælge og vrage
skal den eller den dø?
hvilken skal man dræbe
når man selv er så usårbar?

man er som højt oppe
siddende på en sky
parat til at afprøve den for første gang
og har ikke engang opdaget at skyen er sort

pistolen smælder
projektilen når sit mål
med stor præcision
fuglen stivner pludselig i sine bevægelser
og falder ned

man bliver skør
fuldstændig hypnotiseret
betaget af sin egen magt
lader pistolen igen

fuglene er fløjet
men der sidder stadig en på en gren
og ser uforstående ud
og med et bebrejdende blik

fugle føler/tænker ikke
tænker man
det er en dum tanke - forsøger at skubbe den væk
de beskyldende øjne ...

du skyder
du rammer
den dør
den falder

TÆNK AT DET STADIG GÅR

Det er underligt at se
de to elskende
hver dag er der
nysgerrige blikke
når de
hånd i hånd
vandrer ned ad de smalle stræder

Tænk at de har det så godt
i så lang tid
at de stadig elsker hinanden
trods al den misundelse
og alle de fordomme
der dukker op

Det vækker forargelse
at høre og se
at det stadig går
selv om den ene
er sort
og den anden hvid
når det nu går så skidt
hvide og hvide imellem

I BARCELONAS GADER

min lillebror og jeg
traver tilbage
efter at have købt nogle samlesæt

det er sen eftermiddag
solen sender sine trøtte stråler
ind over byen

kun et hjørne tilbage
af den korte vej hjem

hyggesnak
da en dreng på 16-17 år
springer os i møde

hans tøj er beskidt
hans hår uglet
i sin hånd har han en kniv

den glinser træt
spejler solens afgang
og strålen rammer mig i øjet

forsøger at forklare
- at vores penge gik til leg
viser samlesættene frem som bevis

han tager sig til hovedet
kan ikke tro sine egne ører
han raser mod sig selv

vi går langsomt fra gerningsstedet
uden at se os tilbage
uden at være nervøse

men efter vi er forbi hjørnet
løber vi hjem
ind til trygheden

han var ikke heldig
han måtte nok gå i seng uden aftensmad
- endnu engang

BARNETRO

Har stadig ikke mistet barnetroen
Inderst inde er jeg et barn

Et barn der tror på freden og kærligheden

Kun børn
bibeholder dette utrolige naive håb

Tror på et mirakel

Et eller andet tåget
Noget der skal redde os

Men håb er ikke altid nok -
man må også handle

FORKERT

Altid er jeg forkert
tror at folk kigger på mig
ler ad mig
Gemmer mig i skyggen
og er glad når jeg ikke bli'r set

Går på en forkert måde
taler på en skør facon
Har pletter, bumser og andet overalt
og håret er enten for kort eller for langt

Altid bare forkert
Det ville være dejligt
hvis jeg klædte mig forkert på
og var sikker på
at det nu VAR forkert

gid jeg havde modet

så ville usikkerheden forsvinde

da ville jeg vide
at jeg var forkert
og så behøvede jeg ikke længere gemme mig

TÅRER

Bitre tårer
samles omkring én -
Salte tårer
der ikke lader uvedkommende
se forbi

Bitre tårer
der skjuler en -
Salte tårer
der kun lader en unaturlig maske slippe forbi

Bitre tårer
som man har svært
ved at få til at forsvinde
fordi de blot hober sig op

Bitre tårer
samles omkring én -
Salte tårer
der indhyller kroppen og sjælen
i en tågebanke

Bitre tårer
der pludselig vælter ud -
Salte tårer
der forsvinder og gør tågen let
og føres bort af vindens rolige strømme

LYKKE

hvis jeg nu fandt mig selv
og til sidst bestemte mig for
at acceptere
at sådan er jeg bare

FEJL-VURDERING

Man siger at man lærer af sine fejl
og alligevel bliver man ved med at gentage dem...

SÅDAN SET

pessimisme og optimisme
er blot to sider af samme sag

GODT

Det er godt at være ung
med energi og masser af muligheder
uandede kræfter
og chancer for at vælge
men også pinefuldt

SELSKABET

Man sidder i et hyggeligt selskab
 man morer sig,
 man snakker og fægter med armene.

Der er et øjeblikks stilhed
 mens gæsterne ser en kop
 ryge gennem luften for
 at lande på en kvindelig gæsts
 kjole:
 man rejser sig hastigt op,
 men snubler over en hidtil usynlig
 fod.

Man falder på bordkanten
 river alle kaffekopperne -
 med indhold,
 ned over gæsternes
 ellers nydelige jakkesæt
 og franske kjoler.

En enkel bluse er helt brun af kaffe
 mens de fleste ansigter skifter
 mellem rød og violet.
 Ingen forsvarer én.
 man er alene med sin skam;
 man er ikke som de andre.

Man føler sig isoleret og bange:
 en angst som man har mærket før.
 Selskabet frister stadig én,
 men man er tvunget til at forlade den -
 måske for evigt,
 for man har dummet sig,
 man har lavet en fejl -
 det er utilgiveligt.

Man mumler undskyld, og
 jeg er vist nødt til at gå.
 Blot et visitkort efterlades;
 mens man med et smil siger, at
 regningen
 kan man bare sende.

På vejen hjem græder man lidt;
 og besøget sætter sine spor for
 evigt.

Sådan har jeg også følt det.
 Jeg er nemlig ikke som de andre -
 selv om jeg er menneske,
 er jeg ikke dansker.

I BØGERNES VERDEN

trådte ind
i en bogstavsverden
som kunne hjælpe mig
med at blive dansk

de indbundne bøger
som vendte ryggen til
vendte sig om
og gav mig visdom

bøger sprængfyldte med ord
der ville have mig på rette spor
som forsøgte at råbe mig op
for at fortælle mig noget

jeg søgte -
fandt -
og lærte

fik et indblik i en hel ukendt verden
linjer fulde af budskaber & stemninger

bøger som jeg
med omhu talte
digte, romaner, noveller, krimier
alle nedfældet i hvidt papir

hvor mange skal jeg
mon læse
før jeg bli'r
dansk?

FORVANDLET

taler og skriver dansk
bedre end udenlandsk
bedre end mange andre danskere
tænker som mange andre mennesker
er ikke noget for mig selv
i hvert fald ikke mere end andre er det

ser ud som andre danskere
er ikke vanskabt eller for grim
folk glør dumt på mig
når jeg siger at jeg er udlænding
er straks lidt mere reserverede
og tænker:

- er han sådan en?

føler mistænksomt på lommer og tegnebog:

- jeg er ikke racist, men man læser jo så meget...

passer på ordvalget:

- for man skulle jo nødtigt såre dem; de er så sarte
samtalen går i stå

men liver snart op igen:

- men han er jo menneske

- tænker på de mange overskrifter om
mord, voldtægt, vold

begynder langsomt at tale om kultur og litteratur:

- tænk at han kan læse

- tænk at han læser dansk litteratur

lever slet ikke ned til de forventninger
han havde om udlændinge

jeg burde slet ikke være her
tager bare en andens plads

ved lige så meget som ham
hans forhåbninger bliver ikke indfriet:

- men du laver sjov, du må være dansker

men mit pas er ikke dansk
ved intet om det land jeg fødtes i

er bare til
på en underlig måde

har glemt det sprog jeg talte som barn

er jo i virkeligheden dansk
uden at være det

lever i virkeligheden dansk

er fordansket

blev forvandlet

er ikke repræsentativ for andre udlændinge:

- fordi en kan, kan ikke alle
- fordi en er menneske, er ikke alle

ingen barrikade blev revet ned
ingen barriere overskredet

mister i virkeligheden pointen
med mig selv

hører ikke til nogetsteds

er bare til
på en underlig måde

UDLANDSDANSKERNE

Så engang en udsendelse i TV
om udlandsdanskere i fjerne verdensdele

Nogle tog afstand fra de indfødte
rottede sig sammen
skabte deres egen verden
med egne love og normer
De mindedes dejlige dage
talte om de mange venner de havde "derhjemme"
om børnene der ikke skrev
om de love de gerne indførte
i deres fædreland
så pengene de tog med sig kunne reddes i land
og skatten ville lade dem være

Andre havde glemt alt om Danmark
- eller vidste ikke rigtigt noget om det mere
boede i harmoni med
deres nye lands indfødte
accepterede deres normer og regler
Nød det afslappede liv
tog det hele ganske roligt
De levede

Andre igen var sønner af danskere i udlandet
langt væk "hjemmefra"
Opdraget i danskernes tegn
levede så vidt som muligt danskernes liv
Men tjene penge måtte de jo
for forældrene var døde og pengene væk
og de arbejdede hårdt
Var fremmedarbejdere
- tog de indfødtes arbejde
uden at acceptere deres religion/livskvaliteter/normer/farve
Hadet til de indfødte var skabt af deres forældre
Deres eneste håb
var at "vende tilbage" til Danmark
- til deres "hjemland"

Danskerne sympatiserede sådan med dem
én sendte endda penge så en af dem kunne komme hjem
Vedkommende havde grædt foran skærmen

Hvor er det dog synd for dem
tænk at leve blandt barbarer!

BLOKERING

der er noget der trækker i min hånd
noget der trækker den anden vej
og jeg der stritter imod begge
jeg er blokeret
hader ordet fremtid
med mindre det er upersonligt
bare det at svare på hvad jeg skal på mandag
koster mig kræfter
spørg mig aldrig om fremtiden
hvad jeg vil blive
hvad jeg vil være
hvor jeg vil blive
hvor jeg vil være
jeg er blokeret
stærke kræfter trækker i mig
en indre brydekamp
latent i underbevidstheden
der springer frem ved visse impulser
men aldrig ønsker jeg at dø
tit vil jeg gerne opgive
men aldrig helt
håbet sprudler frem
som en kilde
med helbredende vand
giver mig uanede kræfter
lader mig op
så jeg kan stritte imod
jeg ved det er virkelighedsflugt
en udsættelse
at lykken kommer periodevis
og i laser
tilfældige stumper
blandet af håb og kræfter
der holder mig oppe
kanaliserer min ubrugte energi
på den måde
den finder fornuftigst
tilfældige stumper af håb og kræfter
kastes i ilden
og holder mig i gang

FREMMED

opfatter ikke mig selv som fremmedarbejder
ordet lyder så fjendtligt
men i retslig forstand er jeg det

man skal passe på
det ligger mig meget på sinde

forsigtig med hvad du gør og siger og mener og skriver

bange når du skal underskrive
et retlig bindende dokument

forsøger langsomt at løsrive tanken
om udvisning fra de øvrige
men det lykkes ikke

er bange når jeg skal skrive under

altid

IDENTITET

Danskerne accepterer mig som dansker
og overbeviser undertiden mig selv
til også at tro jeg er det

Men jeg holder fast ved
at tale udenlandsk hjemme
hvor jeg føler mig neutral
og lykkelig

Lykkelig i min egen verden

Når jeg er i mit fædreland
føler jeg mig sjældent hjemme
selv om alle siger at jeg er det
selv om alle mine papirer siger at jeg er det

i det store udland
behøver ingen at være i tvivl
mit pas viser min officielle identitet

fire steder
fire identiteter
fire følelser
alle forskellige

allevegne
bliver jeg presset til at tage stilling
de spørger mig hvor jeg helst vil være
hvad jeg helst vil være

Hjemme
Hjemme i min egen lille verden

Min drømmeverden
Mit utopia
Mit hemmelige trip
Min virkelighedseskapade

fire steder
fire identiteter
fire følelser
alle vidt forskellige

og dog alle tæt forbundne med hinanden
så forbundne
at de er sammensvejsede
og det er som om
at der ingen er til
som kan befri mig for lænkerne

FORÅRSTEGN

Det' underligt
som vejret påvirker folks humør

I går var jeg glad

Men i dag er det forår
og det sner

BARE ET HJUL I DET STORE MASKINERI

Jorden drejer rundt
efterlader mig dansende omkring
- rundtosset - uden fast holdepunkt

Mit andet jeg drejer med kloden
og lige meget hvor jeg søger
kan jeg ikke genfinde den

Drejer omkring mig selv
Graver for at finde min sjæl -
min ånd og ikke min forfædres

Hvor i det store maskineri
skal jeg placeres?
Vel hvor mit andet jeg er?

Men først må jeg finde den
og rundtosset som jeg er
er det faktisk svært

SVIGTET OG SVIGTER

Mon det er værre
at se ens forældre skændes
end at se dem skilt?

At se dem hver for sig
eller sammen
når det ikke går længere?

Mon man skal holde med en
eller begge
eller bare med sig selv?

Bliv med den der svigtes
og du selv bliver svigtet

Bliv med den der svigter
og du selv
svigter

Helst skal du deles i to
svigtet og svigter
eller bare flyt for dig selv

Du kan sgu da ikke gøre for
at du elsker dem begge to!

SJÆLESPILLET

To sjæle der hurtigt flyder væk fra hinanden
mens de trækker i et barns arme
hver i sin retning
og efterlader
en krop med to sjæle

HVIS IKKE SIG SELV

der er tidspunkter
hvor man går i stå

tænker på ingenting
går i ring

bare står af
og holder op med at fungere

der er dage/uger
hvor man er hel tom

intet synes at kunne gennembryde
det skjold af håbløshed man gemmer sig bag

man er i en tilstand af dødsighed
med et stænk af selvpineri

alt er så ligegyldigt
og end ikke kærligheden betyder noget

man vil gerne græde
men kan ikke

for hvad er der at græde over
hvis ikke sig selv?

INTERNATIONAL

der kommer tre drenge ned ad gaden
på vej til stationen

snakker højt med deres stærke
og umiskendelige amerikanske accent

de skal i skole
i den internationale skole

de er helt på det rene med at de kun er her midlertidigt

for dem er Danmark
blot et busstoppested

deres verden er stadig USA
deres drømme amerikanske
at komme her var en pestilens
en kilde til irritation
og en oplevelse mere

det er sjældent
men ser dem snakke med danskere
med mindre disse også
går i den internationale skole

dansk er kun et fag blandt mange andre

når jeg ser dem er jeg glad
glad for at jeg er integreret
glad for at jeg kan tale dansk
som en dansker

godt at jeg ikke kom i den internationale skole
dér er de sikkert lykkelige
- ved hvem de er
og har næppe identitetsvanskeligheder
men de har ikke oplevet Danmark

er muret inde i deres verden
har begrænsede muligheder

jeg er hverken bedre
eller klogere end dem

vi har bare valgt forskellige stier

TILLAEDELSE

ventede med mor i det lunkne rum
fyldt med andre udlændinge

damerne ved disken
uhøflige og nedværdigende
troede vist at de gjorde os en tjeneste

efter en lang venten
gik vi ind
så en plads ledig i boks nr. 4
satte os foran en ligeglad mand
der spurgte os om navn og nummer

et tredjegradsforhør blev indledt
manden søgte efter ulovligheder
på en aggressiv og myndig måde

han vidste nok
at vi ingen rettigheder havde
i det hus
på det kontor
vidste nok
at uden ham -
uden at han gav grønt lys
fik vi aldrig lov til at blive
i landet

først sagde de nej
I må rejse
og mor græd
og jeg havde svært ved at holde
tårerne tilbage
man skulle tjene en vis sum penge
og arbejde et vist antal timer
for at få lov til at blive
vi tjente nok
og behøvede ikke at bede om penge fra staten
men arbejdede ikke nok

efter flere timers overvejelse -
timers pinsel og gråd
hvor intet så ud som det havde gjort før
men havde et skær af livsmod over sig:
vi ville kæmpe til vi døde -

sagde de endelig ja
og troede vist at de gjorde os en tjeneste

hvis jeg var en af dem
ville jeg sætte et skilt op:

jorden tilhører ikke mennesker
men nationer

underskrevet tilsynet med udlændinge

PASSIVITET

man bliver ældre
ja, man bliver ældre med årene
og accepterer langsomt
at sådan er jeg bare
at sådan er jeg bare

tænker ikke på
at en accept af en sådan art
er det samme som at tilføje:

- og sådan vil det vel altid være..

FÆLLESNÆVNER

Hvordan vil danskerne have at indvandrerne
skal opføre sig ude?
Som danskere

Men har de nogensinde spekuleret på
hvordan de selv opfører sig?

Om de kan give en fællesnævner?

Hvori bestå forskellen?
Går de anderledes?
Bevæger de hænderne på en anden måde?

Eller er det snarere tøjet der er forkert?
Eller farven?

Eller har danskerne en eller anden abstrakt idé om
at indvandrerne selvfølgelig er anderledes?

- ja, undskyld jeg spørger
jeg tænkte bare højt

NÅR MAN ER UDLÆNDING

Man er dobbelt forsigtig når man er udlænding
ser efter sit pas, opholds- og arbejdstilladelse,
sit kørekort og alle andre papirer, der om nødvendigt
kan bevise ens identitet.
Legitimationskortet skal man altid have på sig
for at bevise, at man har lov til at opholde sig i landet.

Ser man en politibetjent er man angst.
En angst der ligger latent i hjernens store lager,
og som pludselig bliver flået ud af dens hvilested.

Som når man ser en reklame og pludselig føler trang til
at købe/drikke/spise/forbruge lige netop den vare.

Som når man går gennem tolden
og ikke smugler.

Man er bange for at blive standset og undersøgt.
Er bange for, at der alligevel er noget i vejen:
Noget, som man ikke havde lagt mærke til; men som
nu kommer til at koste en dyrt.

En hidtil glemt paragraf, der har ligget og samlet støv,
men som nu tages frem og bliver støvet af, bare for at få
afprøvet den endnu engang, for at se, om den stadig har sin
gamle kraft tilbage.

Bange for at tolderen er ny, og gerne vil forsøge at bruge
sin nyerhvervede magt.

Altid angst for denne ukendte faktor,
der kan smide en ud af landet, hvor man har sit hjem,
men alligevel kun har lov til at opholde sig der med tilladelse -
af hensyn til økonomien...

Et hjem hvor man skal dokumentere
hvor man har været og gjort hvert evige sekund.

Man bliver nok lidt sær
med mindre man glemmer,
at man faktisk ikke er hjemme

HR. OG FRU JENSEN

de er så tolerante
har intet imod fremmedarbejdere
og ved at de også er mennesker
selv om de godt nok aldrig har kendt nogen

når de endelig møder en
kigger de lidt
men de har absolut intet imod ham

de giver deres årlige tilskud
til Røde Kors
og andre organisationer
der hjælper de stakkels sultende
i lande
med fremmede og exotiske navne

herhjemme kan de prale af
at de er så tolerante
i går var der fx. en stakkels
sultende og fattig
udlænding
der lige var ved at blive snydt

de hjalp ham
inden han nåede at opfatte
noget som helst
de skældte kassedamen ud
men da det kom til at udveksle ord
med ham
kunne deres tolerance ikke klare mer'
og de forsvandt diskret ud af supermarkedet

det gør ikke noget hvis de er fra Europa
undtagen lige Tyrkiet og sådan nogen lande
for så kan de tale engelsk
med hinanden

med de andre
der sikkert heller ikke har gået i skole
har de intet at tale om

de burde bare være glade for deres
årlige tilskud til Røde Kors
for
som hr. og fru Jensen siger:
- vi får ikke noget af nogen!

OS OG JER

I er misundelige på os
I er misundelige
I tror at vi har det bedre end jer

Dem fra nære EU-lande opfatter I ikke som sortsmudskere
De havde det jo godt før, her er det næsten det samme
Dem fra fjerne lande får jeres penge for at leve bedre

I tror at vi stjæler jeres skat
jeres hårdt tjente penge
men ved I da ikke
at også vi betaler skat?

I hader ikke rige indvandrere -
de betaler jo en masse skat

Er det ikke jeres uvidenhed
jeres uforståelige misundelse
på nogen der har haft en hård start på tilværelsen
lige som jer
der er problemet?

De demonstrerer med jer den 1. maj
skulder ved skulder

De er arbejdere som I

Vi vil bare leve stille og roligt

Hvorfor være så bange
når angsten er ubegrundet?

Hvorfor skabe ghettoer
på grund af angsten?

Hvorfor nægte hjælp
til nogen der har lidt mere end jer?

Hvor blev "den internationale arbejdersolidaritet" af?

OM AT FORTRÆNGE

Nu er mine fortrængningsevner
så veludviklede
at jeg endelig kan slappe af

Snart vil jeg helt glemme at jeg ikke er hjemme
Snart vil jeg føle mig hjemme
Snart vil jeg opføre mig som alle andre
og acceptere mig selv som dansker
og føle at andre gør ligeså

Snart vil jeg være lykkelig
og føle mig fri

En klippesten vil være faldet ud af mit hjerte

Snart vil jeg være dansker rent åndeligt
Selv om jeg egentlig ikke tror at der er megen forskel
Selv om jeg egentlig ikke tror at jeg vil føle mig anderledes
tænke anderledes
være en anden end mig selv

Måske burde jeg anskaffe mig dansk identitet
med pas og det hele

Men det kræver utrolig god motivering
og udholdenhed
for ikke enhver kan blive dansker

Der kræves
et ønske om at blive kvit med sin tvivl
og endelig at beslutte sig til noget

føle sig let som en fjer
føle sig fri som en fugl
og samtidig bundet til noget

Et ønske om at føle sig sikker

Et ønske om at føle sig tryk

Men det kræver så meget af en

Det at skifte pas og identitet
er ingen let sag:
det fremprovokerer en indre konflikt

Det opgør med sig selv
som man ønsker at udsætte længst muligt

Det er nok bedst at glemme det hele

Jeg ville ønske at nogen ville lede mig gennem forhindringerne
Jeg føler mig så magtesløs
så usikker/let at påvirke

Jeg ønsker at nogen ville tage beslutningen for mig
selv om jeg inderst inde ville stritte imod
for det er mig og kun mig
der må vælge

Men det ville være lettere med en fører

Jeg tænker i virkeligheden for meget på det
Det er særdeles usundt

Det er nok alligevel bedst at glemme det hele
Bare følge med strømmen
og håbe

Håbe på at forsvinde i mængden
Blive usynlig
Blive fri og samtidig bundet
Bundet af strømmen

Blot strømme med strømmen
Blot svømme med strømmen
Blot være en del af strømmen

Blive skubbet frem af masser af andre dråber
der overhovedet ikke adskiller sig fra dig

Blot at blive en del af havets indre aktivitet
Blot sejle med som tilskuer
Uden ansvar/uden tanker/blot til lyst

Se søstjerner blinke til hinanden
i erotisk kærlighedsdans

Se mangefarvede koraller bevæge sig i takt
i takt til os
STRØMMEN

Vandet kan drikkes
den kan rives fra hinanden
den kan adskilles

Man kan stjæle dråber
aktivere dråber i ens egen organisme

Men havet mister ikke sin identitet
Havet forbliver en enhed
Havet forsvinder aldrig
Havet/Vandet ophører aldrig med at eksistere

Hvem der blot var en dråbe

Behøvede aldrig at spekulere på
verdens gåder
menneskets gåder
krig/fred/kærlighed/had

Bare være en del af noget
mærke andres skuldre ved ens egne

Bare være en dråbe
og sammen udgøre et hav

Forsvinde i mængden af dråber
og gemme sig for sig selv

Hvem der blot var en dråbe
i havets dybblå vand...

VENNER

ord strømmer ind og ud
uden at blive registreret
interesse bliver vist
mens man tænker på aftensmaden
tanker og følelser
forsøger at komme ind
ved hjælp af en skærebrænder
mens man tænker på aftensmaden

de befriende ord:
tak det lettede at få talt ud

det er det man har venner til
siger man

og finder ud af at det skal være en bøf

UBEVIDST

jeg føler mig som omringet af stærke personer
mennesker der kan klare det hele uden hjælp fra andre
de virker alle så selvsikre
og umulige at knække

jeg selv er så svag
bliver så let overtalt af andre til ting
som jeg bagefter fortryder at have gjort
gør ting fordi "det gør man bare"

- du virker altid så selvsikker
sagde en til mig
tog mig med et bagholdsangreb

opdagede at jeg tog maske på hver dag
ubevidst
opdagede at det gjorde de fleste
ubevidst

hvilken ondsindet kraft driver os til det?

prøver
forsøger

at stoppe
at holde op
med at tage maske på

men

jeg
kan
ikke
standse
holde op
stoppe
bremse
er
lammet
eller
hypnotiseret
kan
ikke

PARANOIA

At bevæge sig på kanten af det ukendte
og engang imellem forvilde sig
i dets dybe og mørke skov

NOTAT I DAGBOG

Jeg har opdaget et kompleks.
Et som længe har ligget og styret min adfærd,
uden at jeg vidste det:
- Jeg er ikke god nok,
 heller ikke til mig selv
Det er derfor jeg altid kæmper
for at overbevise mig selv om,
at det er noget vrøvl.

JEG ER

jeg har en krop
jeg har en sjæl
jeg har en hjerne
jeg har et hjerte
jeg har en samvittighed
jeg har et ansvar
men
jeg
er
kun
et
menneske

SPÅKONEN

kommer ind i en ganske almindelig lejlighed
selv om jeg forventer en uhyggelig scene
hvor mærkelige diabolske statuetter og billeder
hersker overalt hvor øjnene færdes

bliver ført ind i hendes spårum hvor jeg atter håber på
at mine forventninger bliver indfriet
men værelset er smukt

et lille værelse hvor mørke gardiner
forhindrer solstrålerne at trænge igennem
kun belyst af store og mangfoldige levende lys

ovenpå skabe og hylder står små skulpturer
der alle fremstiller helgener
på væggen hænger et krucifiks og flere billeder
af helgener

et stort rundt bord
i midten af rummet
med et sødt dug
er altdominerende

kun to stole:
en til hende
og en til mig

vi sætter os
stemningen er svær at beskrive -
og begribe

- et fristed
ingen frygt eller angst
snarere tryghed og sikkerhed
en god og særdeles beroligende atmosfære

om i en drøm
griber hun nu tarotkortene
jonglerer med dem
som optrådte hun i et cirkus

jeg var yderst skeptisk
det måtte hun føle
siden der gik fyrrer minutter
hvor hun fortalte mig alt om mine omgivelser
altid gik hun i detaljer
både hårfarve og alder
blev nævnt
og jeg kunne ikke fange hende
i en eneste fejlagtig oplysning

i rummet fandtes der kun os to
og jeg følte mig helt overvundet

dette værelse var en hel verden for sig
en verden fuld af tryghed

nu kom jeg med spørgsmål om
hvad jeg ville blive

selvfølgelig fortalte hun alt det jeg ville høre
dog var alt ikke lyserødt
og det gjorde det hele mere troværdigt

da jeg gik
var jeg forvirret
en times oplevelser
der overgik selv den bedste film
så mange nye indtryk -
og sandheder:
ting som jeg håbede på at skjule for mig selv
fortalt af en gammel kone
der aldrig havde hørt om mig før

jeg håber på
at alt det hun sagde var sandt
for jeg vil leve på det håb hun gav mig

meget
meget
længe

ET SMIL

Et smil
gennemstrømmer min krop
fylder mit hjerte
og standser mine lunger
når hun er nær

Et smil fra hendes mund
og jeg er hendes for evigt

Et smil
ville gøre min verden glad
og så skidt med
at jeg har skyklapper på

I TOMRUMMET VED STIERNES BEGYNDELSE

Et barn i sin mors mave
Et foster - en snylter der lever af morens spise
Afhængig af den mørke mur der omslutter det
Afhængig af det rør der leverer den fornødne næring

Endnu identitetsløs
En del af noget større

Langsomt og smertefuldt dukker hovedet op
Friheden og den hårde hverdag vinker forude

- et ukendt sted
- en ny verden fuld af spænding

Stadig afhængig af modermælken
men uden for rækkevidde

Langt væk fra den trygge favn
Langt væk fra hospitalets steriliserede barnestue

Bliver tvunget til at klare sig uden morens varme bryst
Hendes blide, trygge og velkendte mave

Alene i en fremmed verden
Fuld af angst - og nysgerrighed

Befinder sig i et tomrum
I tomrummet ved stiernes begyndelse

Tilpasningens og føjelighedens sikker sti
lokker med sin bredde og gode belysning

Den anden sti
har intet navn over sin port
kun lidt lys belyser stien
indbyder ikke forbipasserende
og garanterer intet

Har ingen ved din side der kan støtte dig
Har ingen der giver dig råd
Har kun dig selv
og nu skal du stole på dig selv -
for første gang i dit liv

Usikkerhed

Ung - dumdristig
og på en mærkelig måde
der også er uforklarlig og uforenelig med det sidstnævnte
men som i dette magiske sted forenes -
forsigtig

Livsmødet er stærk
endnu har man intet oplevet
Endnu har man ikke trådt på Den Ukendte Stis junglevej

Håbet om noget bedre end konformisme
får en til at tage det første skæbnesvangre skridt
ind i Den Ukendte Stis farefulde vej

Ubevidst
og dog bevidst
Impulsivt
og dog med omtanke
er man trådt ind i Livets Sti

Har taget gamblers chance
og valgt en sti

Den behøver man ikke følge hele vejen

Fristelserne hænger rundt omkring dig
Forhindringerne er overalt og opfordrer dig
til at gå over i de mange stier der krydser Livets Sti
Nogle uden lys
andre med store neonlys der oplyser stien
med op til tredive år frem i tiden
En asfalteret vej
uden sten
uden vegetation
uden naturligt lys
altid ens
den første vejstrækning
ligner den sidste til forveksling

Det er fristende at vælge en ny sti
Livets Sti er besværlig og hård
Der kan gå dage før du kan sove
Der kan gå dage før du kan spise
Der kan gå dage hvor alt findes i overflod
Der er strækninger hvor solen blænder dine øjne
Der er strækninger hvor mørket indhyller din krop
og ikke vil lade dig gå fri
Altid vekslende
Man ved aldrig hvad der venter en

Ved at vælge denne sti
har du dog opnået noget

Dit lys - håbets lys - vil aldrig slukkes

Stien er tit hård -
har virkelighedens kolde skær over sig

Alting føles dobbelt så stærkt -
både had og kærlighed

Det er ikke altid let at vælge sti
vi ønsker alle noget forskelligt
nogle ved ikke engang hvad de ønsker

Må hver især vælge deres sti -
og blive lykkelige

FERIE

Det er en af de ferier
hvor dagene mister deres betydning
hvor det kan være tirsdag eller fredag
og det ingen betydning har
hvor man sover til halvtre
og hviler ud til man igen skal hjem
og i gang igen
Det er et af de steder man kender så godt
at man ikke behøver at agere som turist
hvor alle ens bekymringer ligger 3000 km væk
hvor man ikke tænker på noget
og bare hviler
ja - det en af de ferier som man virkelig behøver
bare en gang imellem
for at overleve
for at være sig selv igen
det er en af de ferier
man kun oplever sjældent
- en uges robinsonade

HJEM?

Kom til Spanien i eftermiddags
Vejret var lunt

I lufthavnens kolde bygning
blev jeg hentet og ført til mit andet hjem

Om aftenen (natten for danskere)
var vi ude og spise
med lækker mad
og søde mennesker

Det var en underlig fornemmelse
at sidde ved et bord med nogle vildtfremmede
og andre som jeg kendte så godt

Alle gav ustandseligt hinanden hånden
omfavnede og kyssede hinanden på kinden
Det er noget som ikke kunne tænkes blandt danskere

Varmblodige mennesker
Varme i deres fremtoning
Et menneskevenligt klima
noget som jeg husker at have oplevet som barn

Først tog det lidt tid at vænne sig til
at alle sådan gik og rørte ved hinanden
uden at føle sig ilde til mode
uden at trække sig tilbage

Men det er rart
Det er rart at komme hjem
Rart at vide at her er man osse hjemme
selv om man har været borte så længe

VENNER OG VENNER

efter en uge i Spanien var jeg klar over en ting:

jeg blev kun accepteret fordi jeg var blandt familievenner

En betroede mig:

jeg betragter dig stadig som dansker

han var også ven af familien
men ikke så meget som de andre
- og han var ærligheden selv

jeg blev også klar over en anden ting:

efter et år i Spanien ville jeg atter være spanier
d.v.s. spanier blandt spaniere

men det ville være som at flytte til udlandet igen

jeg klarer ikke samme proces endnu -
slikker stadig mine sår...

I Danmark er jeg dansker
overfor de andre
fordi jeg taler dansk som en dansker
fordi jeg skriver dansk som en dansker
fordi jeg lever som en dansker
fordi jeg bor som en dansker
fordi jeg kun er sammen med danskere
men jeg er stadig i tvivl
om jeg er dansker overfor mig selv
integrationens spilleregler...

DET ER KÆRLIGHEDEN

Det er den ensomhed man kan føle
selv om man er omringet af mange

Det er tomheden i sjælen
Det er tomheden i kroppen

Det er billeder der kører rundt

Det er modløsheden og afmagten

Det er ens liv

Det er det håb
der tændes der holder dig oppe

Det er kærligheden
til andre og til dig
selv der holder dig oppe

Vi ønsker alle på et tidspunkt
at vi og vores liv
var formet anderledes

Det synes at være et stadium
af livsvarighed

men håbet forkorter den

Det er kærligheden
og håbet hvis lys er tændt
dybt inde i vores sjæl
der gør livet værd at leve

Det er troen på andre
forventninger der venter på at blive indfriet

Det er livet

Det er humanismen i os
der gør livet værd at leve

DØREN I BURET

sætter mig ned
tænker på dagen der gik

lægger mig ned
tænker på året der gik

alt det der er gået
som man ikke formåede at holde fast ved
alt det der er sket som har forandret en
hvis der overhovedet er sket noget

tænker og tænker
radioen der kværner løs

mon man har hørt det samme før?
mon livet er fuld af gentagelser?

tænker på alt det
året måske kunne have bragt
mon den næste bliver som den der gik?

tænker på
om man mon sidder i et bur
og ikke har opdaget
at der er en dør et eller andet sted

en dør ud til fantasien
fantasien der gøres virkelig
i nattens uskyldige søvn

mon man er den man gerne selv vil være?
mon det er en selv der bestemmer hvad der skal ske?

mon man gerne vil finde døren?

GLAD MEN SKØR

det er utroligt
hvad livet byder en
af både glæder og sorger

lige nu slapper jeg af
mærker stemningen
der som røg omhyller værelset

det er som om
alt det
man ikke har fået tænkt alt det
man har oplevet siden sidst dukker op

du - mit indre jeg -
forsøger at finde glæderne
mens jeg - stædigt -
presser sorgerne frem
det er underligt
som folk tror
man er gal
når man sådan
taler med sig selv

jeg synes det er skønt
at vi har det så godt sammen
det er bare lidt kedeligt
at der går så lang tid
før du og jeg
har tid og kræfter
til en snak med hinanden

efter sådan en snak
er jeg mere modtagelig
det er dejligt
at du og jeg
har et godt forhold
til hinanden

det letter virkelig min
sjæl og legeme
at vi sådan taler højt med os selv

gad vide hvorfor
folk tror at man er skør

ÆLSKER MED Æ

Jeg sagde lige at jeg ælsked dig
ælsked med æ og d fordi
jeg stadig er i barndommen
når du er nær

Det lissom om jeg ikke kan voxe
eller tænke
når vi to ligger i sengen

Det hele føles så uvirkeligt
alt for godt til at være sandt
En lykke som ikke tilkommer andre
end dem der sidder
oppe i skyerne med glorie over hovedet
og harpe mellem hænderne

Når du forsvinder ud ad den
åbne dør og lukker den bag dig
er alt lissom før
ingen elsker med æ
nu er jeg voksen igen
selv om jeg aldrig bad om at være det

UNDSKYLD

det er svært at skulle sige det:
at jeg er for træt
at noget går mig på
at jeg er nervøs
at jeg har for meget at lave
og ikke tid nok til det alt sammen

det er svært at forklare
hvorfor jeg prioriterer som jeg gør
hvorfor jeg må hjem nu
hvorfor vi ikke kan være mere sammen
end vi er

et liv uden dig
synes mig utænkkelig
men
et liv uden alt det andet
jeg engagerer mig i
synes mig lige så utænkkelig

jeg ved at jeg er umættelig
at jeg bliver ved
hvor andre plejer at holde op
men
jeg er afhængig af en voldsom påvirkning
udefra

hvor mange gange har jeg ikke indrømmet
at jeg er skør
at jeg er uregerlig
at jeg er ulykkelig
at jeg savner et eller andet

det er dette jeg søger efter

jeg leder ustandseligt
efter et større indhold i min tilværelse
og er tid ked af
at jeg er så svær at tilfredsstille

endnu har jeg kun oplevet momentvis lykke
hvor er den mere langvarige?

inden i mig

hvorfor kan jeg ikke få den ud?

hvor er oplukkeren?

hvilke impulser er nødvendige for at åbne låget?

SÅ TAG DOG HJEM!

Man spørger mig:

- Hvorfor bliver du her hvis du har det sådan?

Og ked af det må jeg svare:

- Jeg var ikke den der tog beslutningen om at komme her
men nu har jeg boet her for længe
slået rødder om jeg så må sige
og ved så forfærdeligt lidt om det land jeg kom fra
og fandens meget om dette kongerige
kom jeg "hjem"
ville jeg ikke være hjemme
for det eneste hjem jeg har
er inden for de fire vægge
hvor jeg bor

Epilog

300365

Føler den indre glæde
ved at falde ind i miljøet.

Ikke udskille mig fra mængden.

En indre tryghed ved at høre til.

Flyder ind og ud af samtaler

mærker at jeg er
en del af noget større end mig selv.

Er ikke forkert.

Er ikke bare til.

Har nogen at rette mig efter,
nogen at sammenligne mig med.

Føler mig endelig hjemme.

Tilpas.

Pacificeret.

Mønsterfange.

Ultima ratio

SAGSSIDER

der er så mange sider af en sag
der er så mange ting man kan sige om den
man kan blive ved
men på et tidspunkt må man jo stoppe

en skæbne
baggrund for meget af ens personlighed
en skæbne som andre måske også har oplevet
bare ikke helt på samme måde

jeg vil leve
jeg vil glemme
men jeg vil ikke leve for at glemme
og jeg vil ikke glemme for at leve
jeg må acceptere mig selv

gør ligeså...